

ಅಂತು ಇಂತು ರಾಮಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಸೀತೆಯ ಬದುಕು ಯಾಥಾರೀತಿ ಸಾಗಿತ್ತೋಡಿದೆ. ಬದುಕು ನಾರ್ಮಲ್ ಇದರೆನಿಸಿದಾಗ ಸೀತೆಗೆ ಧ್ವಾಂತ್ ಹೇಳಿ ಮುಳಿಫಾರವನ್ನು ಇಂಖಿಕೊಂಡ ರಾಮಪ್ಪ ಅವತ್ತು ತನಗೆ ಒಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಭಾಗು, ಅದರಲ್ಲಿನ ವಿಟಿಂ ಕಾಡು, ಚೆಕ್ ಬುಕ್ಕು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಯಾಮು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸೀತೆ ಗಂಡನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಷ್ಟಿಸಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿಯುತೆಂಬಂತೆ. ಅವನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಅವನದೇ ಸಾಮಾನಿನಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ನೂರಾರು ದೇವರ ಹೈಚೋಗಳು. ರುದ್ರಾಂಶ್ ಮಾಲೆ, ತುಳಃಿ ಮಾಲೆ, ಸ್ವಟತ್ತಿಕದ ಮಾಲೆ, ವಿಘೂತಿ, ಚಂದನ, ಧೂಪ, ಪನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಸಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ರಾಮಪ್ಪ ಈಗ ಹೊರಗಡೆಯೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋಂದಿಗೂ ಬೇರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಮನೆಭಾರ, ತರಕಾರಿ, ಗೂಸರಿ ಹೊರಗಿನ ಓಡಾಟವೆಲ್ಲ ಸೀತೆಯ ಹೆಗಲಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇವನು ಏನಾದರೂ ಅಪರಾಧವೆಸಿ ಈ ತರ ವೇವ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಎಂದು ಸೀತೆ ಸಂರಯಪಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ವಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆದುವಂತಿಲ್ಲ, ಅನುಭವಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ನಡೆಯಲೂರದೇ ಭಾರವಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಜೋರು ಗಾಳಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ದಬ್ಬಿ ದಬ್ಬಿ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಳಿದ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ವಿರೇಂದಿ ಕೈಚೀಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಸೀತೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಅಂದಿನ ರಾಮಪ್ಪನ ದೀನ ಮುಖವೂ, ಇಂದಿನ ಬ್ರೆಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸುತ್ತ ರುದ್ರಾವಾರದ ಕೋಣಿಷ್ಟ ಮುಖವೂ ನಿಂತು ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರಲಾರದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಂತೆ ಸೀತೆ ತನ್ನದೇ ಮನಗೆ ಹೋಗಲು ಬಲ್ಲೆಯೆನ್ನಾತ್ಮಿದ್ದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಓಲ್ಲೆಸುತ್ತ, ಕರ್ಗುಗೆ ಕವಿದ ಮೋಡದ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಹೊಂಬ್ಬಾದ ರಮ್ಮತಾಳವೊಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗುವುದನ್ನೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಕಚ್ಚು ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಮೇನ್ ರೋಡಿಗೆ ಬರಲುವುದಕ್ಕೂ, ಪಟೆಪಟನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಳೆಹನೆ ಉದುರುವುದಕ್ಕೂ ‘ಸೀ ಯೂ ಟುಮಾರೋ’ ಎನ್ನುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಎನ್ನೆಮ್ಮೆಸ್ತು ಬರಲುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಯಿತು.

ರೇಖಾ ನಿಡಗುಂಡಿ

ಕರ್ತೀಗಾರ್ತಿ ರೇಖಾ ಧಾರಾಕಡವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ನವದೆಹಲೀಯಲ್ಲಿ ವಾನ. ಪ್ರಬಂಧ, ಕರ್ತೆ, ಕರ್ವಿತೆಗಳ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನವದೆಹಲೀಯ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ ಹೊಡುವ ‘ದಿಲ್ಲಿ ದೈರಿಯ ಪುಟಗಳು’, ಹಂಜಾದಿ ಕವಯಿತ್ರಿ ಅಮೃತಾ ಪ್ರಿತಂ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಪುಟಗಳ ಬರವಣಿಗೆ ‘ಅಮೃತ ನೆನಪುಗಳು’ ಅವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಪುಸರ್ಕಗಳು. ‘ಕಣ್ಣ ಕರ್ತಿವೆ’ ಅವರ ಕರ್ವಿತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ವಿಮರ್ಶಕ ಪ್ರಯಾಂಕೆತ್ವಮ ಬಿಳಿಮಲೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ‘ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ’ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.